

Ankety a imunologie

Přiznávám se bez mučení, že jsem anketní dotazník pro výroční ceny FOLK & COUNTRY nevyplnil a neodeslal. Ale namordoval jsem si kolem tohoto rozhodnutí hlavu tolik hodin, že je mi líto se o pochybnosti nepodělit.

Pochybnosti by se totiž jinak do aritmetických průměrů nedostaly. A to jich mám dva kopce.

Jednak se mi zdá, že festivaly a festiválky zcela po právu zevšedněly, neboť jako celek jsou na jedno brdo. Recept úspěšnosti je obecně známý; bez hvězd se neobejdete a tvrdě narazíte obličejem do rozpočtu.

Pustíte-li se do superakce, musíte kalkulovat i s finanční transfúzí od sponzorů a reklamy. Ne, že by penízky smrděly, ale některé zavánějí. Jistá monarchie dobré nálady nám namísto úsměvu křiví hubu.

Horizont roku je vymezen kalendářně, leč je to kulečnicková koule v běhu, zřetelné kontury v pohybu, na jaký je rok krátký. Ankety seřadí osobnosti jako fotograf na svatbě, jména a tváře defilují na jakýsi pokyn.

Za sebe postrádám osoby a osůbky a lenost mi velí aspoň stručně:

Františka Stralczynského znám pár let, životní komplikace mu nadbíhají a píše tak, jak žije. Jestli o něm Samson moc nebájl, dočkáme se od něho nesppekulativních věcí, nebude druhý Plíhal, ale první Stralczynský. A nebude třeba cpát ho před sebou na velká pódia, jako to potkávalo Janče a Jeřábky, Honzo Burianů (jako že je mi burianovská filozofie mírně neoblíby mírně sympatická).

Občas se mi zasteskne po hádanci s Hnízdilem (Jaroslav, Spolektiv), zdaleka neřekli poslední slovo. Neumlátí je reálné starosti, zůstane jim duše a mládí nebo jen kupecké počty? Zůstane prostor pro vesmírné vzlety Svati Kotase, neztratí se ve kšeftech hravost?

Aligátor nechal hrát v Mohelnici Jožku Černého z Hodonína, očima jsem adaptabilně švidral spolu s jeho zrakem, ale jinak je to člověk čistý jako sklo, díky za takové.

Mezi Osoby čítám každoročně dr. Tichotu (ukažte mi drsnější mírotvornost) a kluky Ebenovy (pánové mi prominou).

V anketách postrádám žebříček osob obecně známých, co všude byli, všechno znají, všechno umějí nejlíp a svou neutuchající aktivitou vyvolávají dvojí rozporuplnou touhu – nevidět a přejít na druhý chodník, nebo srazit a zaslápnout jako vosu.

Obávám se ovšem, že bych se ocitl na čelném místě spolu s těmi, které mám na mysli.

Z čehož čouhá, že pojmenovat lidi, jevy a věci pravým jménem je věc krajně nesnadná.

Neboť tolerance je nezbytná a intolerance nutná.

Intolerance funguje jako imunologický systém zdraví prospěšný.

Přeji Vám zdraví hodně.

